

ŠPORTNI DAN

Najprej smo se peljali do Suhega potoka, kjer smo pustili avto in šli na pot. Hodili smo po Hudičevem grabnu.

HUDIČEV GRABEN

Z izhodišča (Suhi potok) smo nadaljevali pot po cesti še nekaj 10 metrov, nato pa so nas oznake za Hudičev graben usmerile desno na pešpot, ki se naprej zložno vpenja po ograji. Nekoliko naprej smo prišli na večji travnik, kjer se steza nekoliko izgubi, a smo pot

nadaljevali v isti smeri. Z orientacijo ni večjih težav. Na koncu travnika smo stopili na širok kolovoz, le-ta pa nas po nekaj korakih pripelje do Hudičevega potoka, kjer je označeno razpotje.

Nadaljujemo v smeri Hudičevega grabna (levo Srebotnik) in se vzpenjamo po poti, ki poteka po in ob strugi Hudičevega potoka. Soteska se kmalu zoži in v pomoč so nam klini, skobe in jeklenice. Naprej se s pomočjo številnih varoval vzpenjamo tik nad strugo potoka, na katerem lahko opazimo številne slapiče.

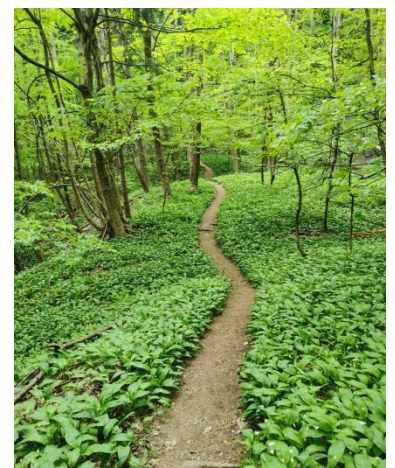

Višje se soteska

razširi, pot pa vodi nekoliko v desno, kjer se prične bolj strmo vzpenjati skozi gozd. Ker smo se na pot odpravili v pomladanskih mesecih, smo lahko med vzponom skozi gozd opazili številna rastišča čemaža. Po nekajminutnem vzponu je pot bolj položna in nas pripelje na širok kolovoz, po katerem nadaljujemo pot. Pot naprej, ki poteka po vse širšem kolovozu, po južni strani obide malo znan

Bavč in nas le nekoliko naprej

pripelje na križišče, kjer se nam z desne priključi pot skozi Suhi potok. Nadaljujemo v smeri Celjske kočice in vzpon nadaljujemo po široki makadamski cesti, s katere se kmalu v levo odcepi pot na Tolski vrh in Svetino. Nadaljujemo po cesti, kateri pa sledimo

le do samotne kmetije. Tu nas oznake za Grmado usmerijo desno na pot, mi pa se usmerimo v levo, kjer nas pot vodi do Celjske koče.

CELJSKA KOČA

Celjska koča je na 652 m nadmorske višine in je pomembna turistična točka, namenjena rekreaciji v naravnem okolju. Koča je sedaj zaprta zaradi COVIDA-19. Ob Celjski koči je speljana tudi gozdna učna pot, ki smo jo delno prehodili tudi mi. Seznanili smo se z gozdnim bontonom in drevesnimi vrstami.

S Celjske koče smo se odpravili po zložnem kolovozu do Pečovniške koče. Ko smo prišli do Pečovniške koče, smo se ustavili in imeli malico. Ko smo pojedli, smo spravili vse smeti v nahrbtnike, da jih odnesemo v dolino. Potem smo se odpravili naprej na Grmado.

PEČOVNIŠKA KOČA

Pečovniška koča se nahaja na 620 m nadmorske višine. Do nje so kar štiri poti. Obiskalo jo je že 353 226 ljudi. Nahaja se na manjšem prevalu jugozahodno od Grmade nad Celjem. Pečovniška koča, od katere je lep razgled na vzhodno stran, je bila obiskovalcem predana leta 2006. Od Pečovniške koče do Grmade je 20 minut hoje. Mi smo šli malo hitreje, zato smo na Grmado prišli v 15 minutah.

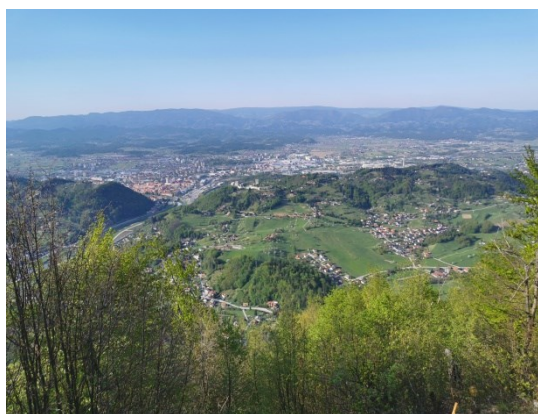

GRMADA

Grmada je na 718 m nadmorske višine. Obiskalo jo je 475 414 ljudi, kar je veliko več, kot je ljudi obiskalo Pečovniško koč. To, kar je za Ljubljančane Šmarna gora, je za Celjane Grmada. Hišna gora Celja se nahaja južno od omenjenega mesta nad vasjo Zagrad. Z vrha, na

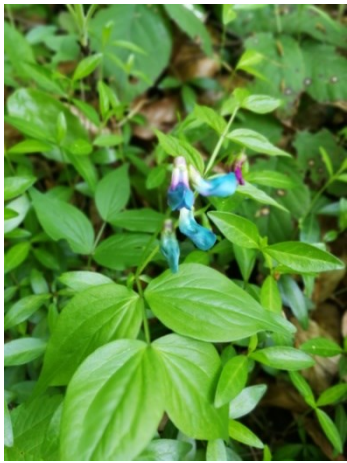
katerim stoji velik križ, je lep razgled na posavsko hribovje, Celjski Stari grad, Celje in del Savinjske doline. Ob lepi vidljivosti pa lahko vidimo vse od Julijcev, Karavank in Kamniško Savinjskih Alp do Pohorja. Na vrhu zraven križa stoji tudi zvon želja, ki so ga postavili leta 1997.

Po končanem športnem dnevu smo domov prišli utrujeni in nadihani svežega zraka.

Med potjo smo poslikali tudi nekaj živalic, rastlin in drugih zanimivosti.

Fotografije in zapis: Eva Lucija Podjaveršek, 8. a

Pia Zara Podjaveršek, 5. b

Ostali podatki: spletni iskalnik Google

Javljam še nalogo za peti teden...

Knafelčeva markacija, ki označuje planinsko ali pohodniško pot.

Gorsko kolesarska markacija.

Eva Lucija Podjaveršek, 8.a